

[Sonja Mikkelsen]

tale om åbenhed, og der peges også på en række vanskeligheder i øvrigt.

Den første betingelse, ministeren opstiller, er, at ansøgerne skal opfylde relevante adgangsbetingelser. Der står imidlertid ikke, hvad ministeren forstår ved relevante adgangsbetingelser. Det ville være hensigtsmæssigt, om ministeren vil løfte sløret for, hvad der menes med relevante adgangsbetingelser.

Den anden betingelse er, at der skal være gode beskæftigelsesmæssige udsigter for de færdiguddannede. Det var også en vigtig ting for den tidligere socialdemokratiske regering. Men ministeren må indrømme, at så er hans tale om åben uddannelsesadgang kun tomme ord. Hvis undervisningsministeren har glemt det, skal jeg erindre om, at vi har over 300.000 arbejdsløse, heriblandt en hel del akademikere. Der er ikke tvivl om, at beskæftigelsesudsigterne varierer meget fra område til område. Imidlertid ville det være interessant at få undervisningsministerens bud på, hvordan beskæftigelsesmulighederne ser ud om 8-10 år.

For det tredje siger ministeren, at der ikke kan blive tale om at anskaffe ekstra undervisningsudstyr, lokaler eller flere lærere. Der findes områder, hvor der er plads til flere studerende inden for de eksisterende rammer, men det er 5.000-6.000 ansøgere, der er tale om at finde plads til ekstra, set i forhold til godt 21.000 optagne. Når det så samtidig er en betingelse, at de skal placeres i uddannelser, hvor beskæftigelsesudsigterne er gunstige, bliver det ganske simpelt en fysisk umulighed. Det ved undervisningsministeren selvfølgelig, og derfor er det ikke hæderligt at tale om åben adgang til de videregående uddannelser. 5.000-6.000 ekstra studerende på de videregående uddannelser hvert år frem til 1987-88 uden øgede rammer vil simpelt hen give anarki blandt de studerende, hvor de stærkeste vinder og mange vil tabe. For de sidste især må ministerens store armbevægelser blive et tvivlsomt gode.

Merindskrivning er det magiske ord. Socialdemokratiet afviser ikke, at der kan optages flere studerende inden for nogle områder, men det må ske efter nøje og saglige overvejelser og i samarbejde med de berørte institutioner.

Med undervisningsministerens mange udtalelser i efteråret var det velbegrundet at vente, at denne redegørelse også ville inde-

holde anvisninger på, hvordan ministeren har tænkt sig at realisere sine målsætninger. Det er der flere ordførere der i dag har været inde på og har efterlyst. Det indhold, redegørelsen har, giver ikke disse anvisninger, og jeg skal nok lade være med at gætte på, at det er, fordi ministeren ikke har tænkt.

Fru Helle Degn sagde i sin afslutning, at det nu må forventes, at der kommer en redegørelse om, hvordan ministeren vil løse nogle af alle de problemer, der opridses i den redegørelse, vi har til debat i dag. Jeg vil gerne præcisere det i et konkret spørgsmål: agter ministeren at komme med en ny redegørelse om uddannelsesstilbud til de unge, hvori forslagene præsenteres?

Jytte Andersen (S):

Jeg vil gerne stille ministeren et par spørgsmål. Udgangspunktet for dem er afsnittet om de ekstraordinære tiltag (sp. 2850), og mine spørgsmål har også lidt deres udgangspunkt i, at ikke med et eneste ord er ungdomsskolen nævnt i redegørelsen. Det er en socialdemokratisk opfattelse, at ungdomsskolen spiller en meget værdifuld rolle i det samlede skolebillede, det samlede uddannelsesbillede, og at den på en række områder er fremstået som et attraktivt og værdifuldt alternativt år for de unge. Jeg finder også, at den på en række områder har været et værdifuldt supplement til folkeskolens ældste klasser. Den udvikling, som ungdomsskolen har været inde i, ønsker vi fortsat skal have nogle gode udviklingsmuligheder, netop for at fremstå som det åbne tilbud over for de unge.

Det nævnes i redegørelsen i det samme afsnit, at regeringen vil foretage en kritisk gennemgang af de ekstraordinære tiltag. De tiltag er bl.a. de kombinerede undervisnings- og produktionsprogrammer, som netop har givet de unge en håndsrekning og en hjælp til at komme fra folkeskolen over i det ordinære uddannelsessystem for de unge, som er dårligt motiverede. Der henvises til mange kommuners opfattelse af, at jobskabelsesordningen vil være en god mulighed for ungdomsskolen til at udvikle netop den linje, som ungdomsskolen har været inde i. Den socialdemokratiske gruppe deler den opfattelse, at jobskabelsesordningen ville give mulighed for både konkrete og nærværende